

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

16.01.2023 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIIS TREŚCI

Naturalna słodycz zawarta w bezalkoholowym piwie smakowym bez podatku cukrowego, wyrok NSA z 22 listopada 2022 r., sygn. III FSK 934/22 _____ 3

Powstanie obowiązku dokumentacyjnego w zakresie cen transferowych oraz obowiązku złożenia informacji o cenach transferowych (TPR) w sytuacji, gdy kwota limitu finansowania zawarta w umowie pożyczki jest wyższa niż 10 000 000 PLN, ale kwota kapitału faktycznie wykorzystywanego i udostępnionego nie przekroczyła w danym roku progu kwotowego, interpretacja DKIS z 28 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.701.2022.1.SG _____ 4

Naturalna słodycz zawarta w bezalkoholowym piwie smakowym bez podatku cukrowego, wyrok NSA z 22 listopada 2022 r., sygn. III FSK 934/22

Kwestią sporną w omawianej sprawie było ustalenie, w jaki sposób browar powinien kalkulować wysokość tzw. podatku cukrowego w przypadku produkowanego piwa bezalkoholowego smakowego (owocowego). Produkt ten powstawał na bazie koncentratu piwa lub piwa bazowego (które zawierają w składzie cukry naturalne jako nieodłączny element procesu fermentacji). Dopiero na kolejnym etapie produkcji do ww. koncentratu/bazy dodawane były cukry oraz inne substancje słodzące, bądź zawierające cukier.

Na tym tle Spółka dążyła do ustalenia, czy przy obliczaniu podatku cukrowego powinna brać pod uwagę wyłącznie ilości cukrów dodanych w procesie produkcji (np. syrop cukrowy), czy też sumę cukrów dodanych w procesie produkcji i cukrów pochodzących z fermentacji. W związku z tym Spółka zwróciła się o wydanie interpretacji indywidualnej, którą DKIS wydał w dniu 22 czerwca 2021 r. (sygn. 0111-KDSB1-1.4019.137.2021.2.KP) – uznał w niej, że podatek cukrowy należy obliczać od łącznej ilości cukrów występujących w produkcie (w tym także tych naturalnych).

Nie zgadzając się z organem Spółka złożyła skargę na ww. interpretację do WSA w Poznaniu, który jednak w wyroku z 20 kwietnia 2022 r. (sygn. I SA/Po 702/21), oddalił jej skargę na ww. interpretację. W ocenie WSA, w omawianej sprawie rację ma organ podatkowy, na co w ocenie sądu jasno wskazują przepisy o podatku cukrowym, tj. art. 12f ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym, traktujące literalnie o zawartości cukrów w napoju, bez konkretyzowania, o jaki konkretnie/skąd pochodzący rodzaj cukrów chodzi.

W efekcie Spółka złożyła skargę kasacyjną do NSA, który wyrokiem z 22 listopada 2022 r. (sygn. III FSK 934/22) uznał jej rację i uchylił skarżony wyrok WSA oraz ww. negatywną interpretację indywidualną organu podatkowego.

Komentarz eksperta

Mamy do czynienia z niewątpliwie przełomowym wyrokiem, dotyczącym kluczowej, a przy tym spornej kwestii sposobu kalkulacji podatku cukrowego w przypadku napojów zawierających naturalnie cukier oraz cukier dodany. Rozstrzygnięcie NSA należy uznać

ze wszech miar za słuszne. A jest ono przełomowe, ponieważ jak dotąd w przeważającej mierze praktyka organów podatkowych oraz orzecznictwo wojewódzkich sądów administracyjnych obierały negatywny, profiskalny kierunek. Wskazany wyrok WSA w Poznaniu (sygn. I SA/Po 702/21) był zresztą przedmiotem naszych rozważań w „TAX ALERCIE 8/2022 – KOLEJNE KONTROWERSJE W ROZLICZANIU OPŁATY WYNIKAJĄCE Z ORZECZEŃ ORGANÓW I SĄDÓW”, w którym sugerowaliśmy, że należy oczekiwać na wyrok NSA w tej sprawie, co też niedawno nastąpiło.

NSA w rzeczowym i logicznym uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał na błędy w wykładni przepisów o podatku cukrowym popełnione przez organ podatkowy, jak i WSA. W szczególności NSA podkreślił, że regulacje odnoszące się do podstawy opodatkowania żadną miarą nie mogą rozszerzać zakresu przedmiotowego daniny publicznej, jaką niewątpliwie stanowi opłata cukrowa (co notabene również wypada odnotować, gdyż charakter oraz miejsce tej opłaty w systemie także jest źródłem sporów). Podstawa opodatkowania w istocie mieści się w przedmiocie opodatkowania, jest jej fragmentem, wyrażonym ilościowo lub wartościowo. Natomiast organ podatkowy, a następnie WSA w sposób wadliwy wyprowadziły swoje wnioski co do kalkulacji podstawy wyliczenia podatku jedynie w oparciu o art. 12f ust. 1 ww. ustawy, z całkowitym pominięciem wykładni systemowej wewnętrznej związanej z pozostałymi przepisami ustawy, np. art. 12a i art. 12b ustawy (wskazujące przedmiot opodatkowania, definicję legalną napoju podlegającego opłacie, czy też wyłączenia z opłaty). W ocenie NSA ustawodawca w sposób jednoznaczny zadecydował o wyłączeniu z opodatkowania cukrów występujących w napojach w sposób naturalny (nie są one objęte opodatkowaniem, a w efekcie ich ilość (zawartość) nie może wpływać na wysokość daniny).

Ponadto NSA wskazał, że kształtująca się linia orzecznicza sądów administracyjnych, jakoby pojęcie „zawartości cukrów” należało odnosić do łącznej ilości wszystkich cukrów znajdujących się w napoju, jest błędna (zob. wyroki WSA w Warszawie z 24 czerwca 2022 r. o sygn. V SA/Wa 4315/21, 9 sierpnia 2022 r. o sygn. V SA/Wa 4654/21 oraz 6 października 2022 r. o sygn. V SA/Wa 4659/21; jak i wyrok WSA w Poznaniu z 26 maja 2022 r. o sygn. I SA/Po 814/21).

W naszej ocenie jest to zdecydowanie korzystne, systemowe rozstrzygnięcie, w którym NSA przyjął jednoznaczne stanowisko. Pozostaje liczyć, że takie podejście NSA ostudzi nieco zapal organów podatkowych przed wydawaniem skrajnie niekorzystnych, a przy tym wadliwych, co potwierdza komentowany wyrok, rozstrzygnięć w zakresie podatku cukrowego, co pozwoli podatnikom spokojniej planować np. wprowadzanie nowych linii produktów/wariantów smakowych napojów etc.

MATEUSZ ŚLIWIŃSKI
MANAGER

WIOLETTA HOŁOD
KONSULTANT

Powstanie obowiązku dokumentacyjnego w zakresie cen transferowych oraz obowiązku złożenia informacji o cenach transferowych (TPR) w sytuacji, gdy kwota limitu finansowania zawarta w umowie pożyczki jest wyższa niż 10 000 000 PLN, ale kwota kapitału faktycznie wykorzystywanego i udostępnionego nie przekroczyła w danym roku progu kwotowego, interpretacja DKIS z 28 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.701.2022.1.SG

W stanie faktycznym przedstawionym w interpretacji wnioskodawca korzystał z umowy wzajemnej linii kredytowej. W ramach umowy zawartej pomiędzy podmiotem dominującym, a wnioskodawcą i innymi podmiotami z grupy kapitałowej, wnioskodawca miał możliwość skorzystania z finansowania wewnątrzgrupowego do maksymalnej kwoty 200 000 000 EUR, a także zobowiązał się do udostępnienia na rzecz podmiotu dominującego linii kredytowej do maksymalnej kwoty 200 000 000 EUR.

W umowie pożyczki przewidziane zostało wynagrodzenie za udostępnienie kapitału drugiej stronie transakcji, obliczone według oprocentowania zmiennego. W przypadku braku wykorzystania/udostępniania kapitału w ramach finansowania, odsetki nie były naliczane ani pobierane.

W 2021 r. wnioskodawca nie wykorzystał ani nie udostępnił kapitału na podstawie umowy pożyczki. Zarówno w bilansie otwarcia oraz zamknięcia, jak również w trakcie roku podatkowego nie odnotował żadnych należności i zobowiązań z tytułu pożyczki. Salda zobowiązań i należności w trakcie roku wynosiły 0 złotych.

Wobec powyższego wnioskodawca zadał pytanie czy w związku z niewykorzystaniem ani nieudostępnieniem w 2021 r. kapitału w ramach finansowania powstał po jego stronie obowiązek dokumentacyjny w zakresie cen transferowych oraz obowiązek złożenia informacji o cenach transferowych (Informacja TPR).

Przedstawiając swoje stanowisko, wnioskodawca stwierdził, że w przypadku niewykorzystania /nieudostępnienia kwoty kapitału w ramach finansowania przekraczającej 10 mln PLN obowiązek dokumentacyjny w zakresie cen transferowych oraz obowiązek złożenia Informacji TPR nie powstanie. Dopiero w przypadku wykorzystania/udostępnienia kwoty kapitału przekraczającej 10 mln PLN, wnioskodawca będzie zobowiązany do sporządzenia dokumentacji cen transferowych oraz do złożenia Informacji TPR.

Uzasadniając stanowisko wnioskodawca powołał się m.in. na publikację Ministerstwa Finansów „TPR Informacja o cenach transferowych – pytania i odpowiedzi, Wydanie II rozszerzone, październik 2021, MF”, w której wskazano, że wartością transakcji pożyczki lub kredytu jest wartość kapitału ustalona dla danej transakcji pożyczki lub kredytu. Z kolei przez wartość kapitału należy rozumieć najwyższą kwotę kapitału udostępnionego w danym okresie raportowanym. Ponadto w ww. publikacji wskazano, że wartość transakcji w przypadku pożyczek lub kredytów należy aktualizować za każdy okres składania Informacji TPR.

DKIS zgodził się z wnioskodawcą, że w przypadku gdy faktycznie wykorzystana wartość pożyczki nie przekroczy progu dokumentacyjnego, a próg dokumentacyjny przekracza jedynie wartość pożyczki wskazana w umowie - nie powstanie obowiązek sporządzenia dokumentacji cen transferowych.

W uzasadnieniu interpretacji wskazano, że celem dla którego podejmowane są działania przez podmiot gospodarczy zmierzający do zawarcia umowy pożyczki jest pozyskanie kapitału niezbędnego w prowadzonej dzia-

łałości gospodarczej. Racjonalność działania przedsiębiorcy polega zatem na tym aby uzyskać kapitał (np. w wyniku uzyskania pożyczki), a nie na tym aby tylko zawrzeć umowę pożyczki. Z samej istoty pożyczki o jakiej mowa w art. 720 Kodeksu cywilnego wynika konieczność przeniesienia na własność biorącego określonej ilości pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku i jednocześnie zobowiązanie pożyczkobiorcy do zwrotu tej samej ilości pieniędzy albo tej samej ilości rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Przeniesienie przez pożyczkodawcę na własność określonej sumy pieniędzy na pożyczkobiorcę jest zatem jednym z warunków konstytutywnych pożyczki jako takiej.

DKIS stwierdził więc, że przez pojęcie „wartości kapitału” o jakim mowa w art. 111 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, należy rozumieć najwyższą kwotę kapitału udostępnionego w danym okresie raportowym, wynikającą z umowy lub innych dokumentów.

Komentarz eksperta

Analizowana interpretacja indywidualna potwierdza kształtującą się linię interpretacyjną organów podatkowych, zgodnie z którą w przypadku transakcji finansowych, limit wartości transakcji z którym związany jest obowiązek dokumentacyjny (10 mln) należy badać w odniesieniu do faktycznego wykorzystania kapitału w danym roku, a nie do limitu finansowania zawartego w pisemnej umowie pomiędzy podmiotami powiązanymi.

Nowe stanowisko organów podatkowych w tym zakresie po raz pierwszy zostało zaprezentowane w publikacji Ministerstwa Finansów „TPR Informacja o cenach transferowych – pytania i odpowiedzi”, Wydanie II rozszerzone, w październiku 2021. Przed publikacją tego dokumentu, zgodnie z literalnym brzmieniem ustawy CIT (art. 111 ust. 2) powszechnie przyjmowano, iż w przypadku transakcji finansowych wartość transakcji kontrolowanej określa się na podstawie wartości pożyczki wynikającej z umowy (a więc nie na podstawie

faktycznego wykorzystania kapitału w danym roku podatkowym/obrotowym). Wspomniana publikacja Ministerstwa Finansów nie stanowi interpretacji ogólnej przepisów prawa podatkowego, ani wyjaśnień przepisów prawa podatkowego (objaśnień podatkowych), a ma jedynie charakter informacyjny, mający na celu ułatwienie wywiązywania się z obowiązku raportowania informacji o cenach transferowych na formularzu TPR, co oznacza że organy podatkowe nie są związane informacjami znajdującymi się ww. publikacji.

Po publikacji podatnicy, nie mieli więc pewności, że analogiczne stanowisko będą przedstawiały organy podatkowe podczas potencjalnej kontroli. Jedynym zabezpieczeniem korzystnego stanowiska w omawianym zakresie stało się pozyskanie indywidualnej interpretacji podatkowej, czego wyrazem jest omawiana interpretacja. I choć nie można się nie zgodzić z przedstawionymi w niej argumentami słusznościowymi w zakresie przyjmowania wartości transakcji na potrzeby dokumentacyjne (m.in. istota pożyczki wynikająca z kodeksu cywilnego, czy argument gospodarczy w zakresie faktycznego pozyskania finansowania) to jednak wciąż wydaje się, iż odmiennie wartość transakcji jest interpretowana z literalnej wykładni przepisów o cenach transferowych.

Warto zauważyć, iż jest to już kolejna pozytywna interpretacja w tym zakresie (zob. m.in. interpretacja z 11 lipca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.19.2022.1.JD, interpretacja z 25 listopada 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.612.2022.1.EJ, a także odpowiedź Ministra Finansów na interpelację poselską nr 29105 z 15 grudnia 2021 r. znak: DCT2.054.2.2021 z 16 lutego 2022 r.). Wydaje się zatem, że obecnie kształtuje się korzystna linia interpretacyjna organów podatkowych. Niemniej, z uwagi na fakt, iż jak wspomniano powyżej nie wynika ona z literalnej wykładni przepisów, dla bezpieczeństwa podatkowego korzystne stanowisko interpretacyjne powinno zostać potwierdzone w każdym przypadku w drodze interpretacji indywidualnej.

Tym bardziej, że zgodnie z nowymi przepisami w zakresie cen transferowych, Informację TPR (zawierającą m.in. informację o wartości transakcji finansowej) będzie się składało za 2022 r. do właściwego naczelnika urzędu skarbowego (a nie jak dotychczas centralnie do Szefa KAS), który może mieć odmienne stanowisko niż władze centralne w tym względzie.

Wobec powyższego wydaje się, iż w celu zwiększenia pewności sytuacji podatników w analizowanym zakresie, kolejnym krokiem Ministerstwa Finansów powinno

być wydanie interpretacji ogólnej potwierdzającej korzystną interpretację przepisów podatkowych.

PIOTR KICIŃSKI
DORADCA PODATKOWY

KATARZYNA CHACHIEL
STARSZY KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIIS TREŚCI

Kwalifikacja wydatków na wybudowanie hali produkcyjnej wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą do kosztów kwalifikowanych nowej inwestycji w świetle art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT, wyrok WSA we Wrocławiu z 4 stycznia 2023 r., sygn. I SA/WR 517/22	8
Skutki podatkowe w CIT ustanowienia służebności przesyłu w drodze umownej bez wynagrodzenia, wyrok WSA w Lublinie z 4 stycznia 2023 r., sygn. I SA/LU 591/22	8
Skutki podatkowe w PIT wypłaty części zysku wypracowanego przed przekształceniem jednoosobowej działalności gospodarczej w spółkę kapitałową, wyrok WSA w Warszawie z 3 stycznia 2023 r., sygn. III SA/WA 1296/22	8
Zakres przedmiotowy pojęcia „w sprawie podatkowej lub innej wskazanej sprawie należącej do właściwości organu podatkowego”, o którym mowa w art. 138e § 1 ordynacji podatkowej - zagadnienie na uchwałę NSA, postanowienie WSA we Wrocławiu z 1 grudnia 2022 r., sygn. I SA/WR 6/22	8

Kwalifikacja wydatków na wybudowanie hali produkcyjnej wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą do kosztów kwalifikowanych nowej inwestycji w świetle art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT, wyrok WSA we Wrocławiu z 4 stycznia 2023 r., sygn. I SA/WR 517/22

O zakresie zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT przesądza decyzja o wsparciu nowej inwestycji. Z przepisów ustawy o wspieraniu nowych inwestycji wprost wynika, że stworzenie nowego zakładu jest nową inwestycją. W przypadku budowy nowego zakładu (co ma miejsce w tej sprawie) w ogóle nie ma konieczności prowadzenia rozważań dotyczących zwiększenia produktywności, czy dywersyfikacji produkcji.

Zatem uzyskanie decyzji o wsparciu na konkretną inwestycję, której dotyczył wniosek już samo w sobie przesądza, że wydatki wskazane w stanie faktycznym związane z realizacją nowej inwestycji stanowią jej koszty kwalifikowane. Wyłączeniu mogą podlegać jedynie wydatki ściśle określone w art. 2 pkt 7 lit. a ustawy o wspieraniu nowych inwestycji.

Skutki podatkowe w CIT ustanowienia służebności przesyłu w drodze umownej bez wynagrodzenia, wyrok WSA w Lublinie z 4 stycznia 2023 r., sygn. I SA/LU 591/22

Zawarte w treści art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT określenie „otrzymanie nieodpłatnie lub częściowo odpłatnie rzeczy lub praw” należy rozumieć, jako niewywołujące przychodu w sytuacji, gdy czynność prawna jest ze swej istoty zawsze nieodpłatna. Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych przychód z tytułu nieodpłatnych świadczeń powstaje w przypadkach, gdy podatnik zmienia charakter czynności prawnej odpłatnej i dokonuje jej jako nieodpłatnej.

Zatem ustanowienie służebności przesyłu w drodze umownej bez wynagrodzenia nie wy-

wołuje przysporzenia w majątku spółki energetycznej w rozumieniu art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT.

Skutki podatkowe w PIT wypłaty części zysku wypracowanego przed przekształceniem jednoosobowej działalności gospodarczej w spółkę kapitałową, wyrok WSA w Warszawie z 3 stycznia 2023 r., sygn. III SA/WA 1296/22

Nie powstanie przychód podatkowy w przypadku wypłaty podatnikowi - będącemu udziałowcem spółki (powstałej z przekształcenia jednoosobowej działalności gospodarczej w spółkę z o.o.) środków pieniężnych tytułem zysków wypracowanych przez przedsiębiorcę przed przekształceniem w spółkę z o.o., które już raz zostały opodatkowane podatkiem dochodowym od osób fizycznych jako przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej (art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy PIT), tym samym przedmiotowa wypłata środków przez spółkę, będzie dla przekształconego przedsiębiorcy czynnością neutralną podatkowo na gruncie ustawy PIT.

Zakres przedmiotowy pojęcia „w sprawie podatkowej lub innej wskazanej sprawie należącej do właściwości organu podatkowego”, o którym mowa w art. 138e § 1 ordynacji podatkowej – zagadnienie na uchwałę NSA, postanowienie WSA we Wrocławiu z 1 grudnia 2022 r., sygn. I SA/WR 6/22

Czy użyte w art. 138e § 1 ordynacji podatkowej pojęcie „w sprawie podatkowej lub innej wskazanej sprawie należącej do właściwości organu podatkowego” należy rozumieć jako „w konkretnym postępowaniu prowadzonym przed organem podatkowym”, czy też jako „w przedmiocie konkretyzacji wzajemnych uprawnień i obowiązków stron stosunku, którymi są organ podatkowy i indywidualny podmiot”?

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Ustalenie miejsca świadczenia i opodatkowania usług call center (porady telefonicznej) świadczonych przez polską spółkę na rzecz podmiotu niemieckiego , interpretacja indywidualna DKIS z 30 grudnia 2022 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.482.2022.2.JK	10
Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kar umownych, które są następstwem braków w dostawie towarów oraz opóźnień w dostawach , interpretacja indywidualna DKIS z 30 grudnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.165.2022.2.KW	10
Kwestia czy podjęcie uchwały o wypłacie udziałowcom zysku netto wypracowanego w trakcie opodatkowania ryczałtem skutkuje koniecznością zapłaty od kwoty zysku przeznaczonego do wypłaty udziałowcom ryczałtu stosownie do stawki wskazanej w art. 28o ustawy CIT , interpretacja indywidualna DKIS z 30 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.695.2022.1.EJ	11
Kwestia czy literalne brzmienie art. 28j ust. 1 pkt 4 ustawy CIT nie wyklucza, by udziałowcami, akcjonariuszami lub wspólnikami spółek chcących skorzystać z opodatkowania ryczałtem były osoby fizyczne, będące w posiadaniu własnych udziałów nabytych w celu ich umorzenia , interpretacja indywidualna DKIS z 30 grudnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.123.2022.2.KW	11
Opodatkowanie VAT towarów (żywności) przekazywanych organizacji humanitarnej , interpretacja indywidualna DKIS z 29 grudnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.300.2022.2.RM	12
Kwestia możliwości korzystania z opodatkowania ryczałtem w przypadku spółki korzystającej z faktoringu pełnego dotyczącego większości dokonywanych przez nią sprzedaży , interpretacja indywidualna DKIS z 29 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDWB.4010.84.2022.2.AZE	12

Ustalenie miejsca świadczenia i opodatkowania usług call center (porady telefonicznej) świadczonych przez polską spółkę na rzecz podmiotu niemieckiego, interpretacja indywidualna DKIS z 30 grudnia 2022 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.482.2022.2.JK

Spółka świadczy usługi polegające na udzielaniu porad telefonicznych/call center, na zlecenie niemieckiego podmiotu, który posiada siedzibę działalności gospodarczej na terytorium Niemiec. Spółka wystawia/będzie wystawiać faktury dla niemieckiego podmiotu. Wykonuje czynności jako podwykonawca niemieckiego podmiotu bezpośrednio na rzecz finalnego odbiorcy usługi. Usługi spółki nie są świadczone na rzecz stałej placówki w Polsce.

Zatem, spółka świadczy usługi polegające na udzielaniu porad telefonicznych/call center na rzecz podatnika, w rozumieniu art. 28a ustawy VAT. Nabywca usług świadczonych przez spółkę jest podatnikiem niemieckim, posiadającym siedzibę działalności gospodarczej w innym niż Polska kraju członkowskim UE (Niemcy), a usługi te nie są świadczone na rzecz stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej podatnika (kontrahenta niemieckiego) w Polsce.

Jednocześnie przepisy art. 28e, art. 28f ust. 1 i 1a, art. 28g ust. 1, art. 28i, art. 28j ust. 1 i 2 oraz art. 28n ustawy VAT nie przewidują szczególnych zasad ustalania miejsca świadczenia dla ww. usług polegających na udzielaniu porad telefonicznych/call center, gdy ich nabywcą jest podmiot będący podatnikiem, w rozumieniu art. 28a ustawy VAT. Tym samym, miejsce opodatkowania ww. usług polegających na udzielaniu porad telefonicznych/call center świadczonych na rzecz podatnika, w rozumieniu art. 28a ustawy VAT, należy ustalić zgodnie z ogólną zasadą dotyczącą ustalania miejsca świadczenia usług, wyrażoną w art. 28b ust. 1 ustawy VAT, w myśl której miejscem świadczenia (opodatkowania) tej

usługi jest terytorium państwa, w którym kontrahent (podmiot niemiecki) ma siedzibę działalności gospodarczej, tj. terytorium Niemiec.

Oznacza to, że dla usług polegających na udzielaniu porad telefonicznych/call center świadczonych przez spółkę na rzecz podatnika niemieckiego zobowiązanym do rozliczenia podatku VAT będzie nabywca usług, czyli kontrahent z Niemiec, na podstawie przepisów obowiązujących na terenie Niemiec. W związku z powyższym w kwestii dotyczącej opodatkowania VAT ww. usług przepisy polskiej ustawy VAT nie będą miały zastosowania.

Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kar umownych, które są następstwem braków w dostawie towarów oraz opóźnień w dostawach, interpretacja indywidualna DKIS z 30 grudnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.165.2022.2.KW

Spółka ponosi kary umowne za opóźnienia i braki w dostawach towarów, które wynikają z czynników zewnętrznych niezależnych od spółki. Pomimo ponoszenia kar umownych realizacja umów z klientami jest dla spółki rentowna i korzystna. Dokonywanie na rzecz klientów płatności z tytułu kar umownych jest z punktu widzenia spółki w ostatecznym rozrachunku korzystne. Praktyka ta ma pozytywny wpływ na budowę wizerunku i marki A., wpływając pozytywnie na dalszą współpracę z klientami. Skoro ustawodawca wyłączył z kosztów podatkowych wydatki z tytułu kar umownych związanych z wadliwym wykonaniem usług, to tym bardziej wyłączył z tych kosztów wydatki z tytułu kar umownych związanych z ich niewykonaniem, w myśl zasady a minori ad maius. Zatem, ponoszone przez spółkę koszty kar umownych na rzecz klientów polskich, jak i zagranicznych wynikające z braków w dostawach oraz z opóźnień w dostawach towarów nie mogą stanowić dla spółki kosztów uzyskania przychodów.

Kwestia czy podjęcie uchwały o wypłacie udziałowcom zysku netto wypracowanego w trakcie opodatkowania ryczałtem skutkuje koniecznością zapłaty od kwoty zysku przeznaczonego do wypłaty udziałowcom ryczałtu stosownie do stawki wskazanej w art. 28o ustawy CIT, interpretacja indywidualna DKIS z 30 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.695.2022.1.EJ

Opodatkowaniu ryczałtem podlega dochód odpowiadający wysokości zysku netto wypracowanego w okresie opodatkowania ryczałtem w części, w jakiej zysk ten został uchwałą o podziale lub pokryciu wyniku finansowego netto przeznaczony: i) do wypłaty wspólnikom (dochód z tytułu podzielonego zysku) lub ii) na pokrycie strat powstałych w okresie poprzedzającym okres opodatkowania ryczałtem (dochód z tytułu zysku przeznaczonego na pokrycie strat).

Dochód ten dotyczy zatem w tym zysku, który w następstwie uchwały o podziale lub pokryciu zysku finansowego netto wypracowanego w okresie opodatkowania ryczałtem, w oparciu o zatwierdzone roczne sprawozdanie finansowe jednostki, jest przeznaczony do podziału między wspólników (stanowiąc dochód z tytułu podzielonego zysku), bądź na pokrycie strat powstałych w okresie poprzedzającym opodatkowanie ryczałtem (stanowiąc dochód z tytułu zysku przeznaczonego na pokrycie strat). Opodatkowaniu ryczałtem podlegają wyłącznie zyski wypracowane w okresie tego opodatkowania (również w sytuacji, gdy zostaną przeznaczone na pokrycie strat powstałych sprzed tego okresu). Istotne jest, w jaki sposób spółka była opodatkowana w okresie, za który osiągnięty przez spółkę zysk jest wypłacony w postaci podzielonych zysków spółki.

Dlatego też zyski spółki osiągane za każdy rok, w którym spółka była opodatkowana ryczałtem od dochodów spółek powinny być wyodrębnione w kapitale własnym spółki. Przy czym zyski spółki z okresu, gdy była opodatkowana ryczałtem powinny być wyodrębnione w kapitałach własnych spółki nie tylko w okresie, w którym jest opodatkowana ryczałtem od dochodów spółek, ale również, gdy będzie miała zyski z tego okresu do podziału już po zakończeniu okresu opodatkowania ryczałtem. Zatem, podejmując uchwałę o wypłacie udziałowcom zysku netto wypracowanego w trakcie opodatkowania ryczałtem od przychodów spółek, spółka, jako podatnik, powinna od kwoty zysku przeznaczonego do wypłaty udziałowcom zapłacić ryczałt od przychodów spółek, stosownie do stawki wskazanej w art. 28o ustawy CIT.

Kwestia czy literalne brzmienie art. 28j ust. 1 pkt 4 ustawy CIT nie wyklucza, by udziałowcami, akcjonariuszami lub wspólnikami spółek chcących skorzystać z opodatkowania ryczałtem były osoby fizyczne, będące w posiadaniu własnych udziałów nabytych w celu ich umorzenia, interpretacja indywidualna DKIS z 30 grudnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.123.2022.2.KW

Art. 28j ust. 1 pkt 4 ustawy CIT wyraźnie wskazuje, że jednym z warunków umożliwiających opodatkowanie spółki ryczałtem jest nieposiadanie przez wspólników (osoby fizyczne) praw majątkowych związanych z prawem do otrzymania świadczenia jako założyciele (fundatorzy) lub beneficjenci fundacji, trustu lub innego podmiotu albo stosunku prawnego o charakterze powierniczym. Literalne brzmienie ww. przepisu nie wyklucza zatem, by udziałowcami, akcjonariuszami lub wspólnikami spółek chcących skorzystać z opodatkowania ryczałtem były osoby fizyczne będące w posiadaniu własnych udziałów nabytych w celu ich umorzenia. Z opisu sprawy wynika, że spółka posiada nieograniczony obowiązek podatkowy, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy CIT.

Spółka rozważa w najbliższym czasie zmianę formy opodatkowania na ryczałt od dochodów spółek. W tym celu planuje nabycie udziałów własnych a następnie ich umorzenie. Po odkupieniu udziałów od spółki akcyjnej (będącej aktualnie jednym z udziałowców) udziałowcami spółki będą wyłącznie osoby fizyczne. Ponadto z opisu sprawy wynika, że spółka spełnia wymogi zawarte w art. 28j ustawy CIT, a także nie zachodzą w jej przypadku przesłanki negatywne wykluczające ryczałt, a wskazane w art. 28k ustawy CIT. Z opisu zdarzenia przyszłego oraz uzasadnienia stanowiska nie sposób wywieść, że spółka mogłaby zostać wykluczona z opodatkowania ryczałtem z powodu niespełnienia warunku określonego w art. 28j ust. 1 pkt 4 ustawy CIT.

Wobec powyższego po złożeniu przez spółkę zawiadomienia o wyborze opodatkowania ryczałtem, według ustalonego wzoru, do właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie do końca pierwszego miesiąca pierwszego roku podatkowego, w którym ma być opodatkowany ryczałtem, spółka będzie mogła wybrać opodatkowanie w formie ryczałtu od dochodów spółek. W opisanej sytuacji nie występują przesłanki wykluczające, o których mowa w art. 28j ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy CIT.

Opodatkowanie VAT towarów (żywności) przekazywanych organizacji humanitarnej, interpretacja indywidualna DKIS z 29 grudnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.300.2022.2.RM

Skoro w wyniku dostawy dokonanej przez spółkę na rzecz A (największa organizacja humanitarna świata) towar nie zostanie wywieziony z terytorium kraju, lecz do magazynu położonego w Polsce i co istotne nie wiadomo czy w ogóle i kiedy towar ten zostanie wywieziony z kraju poza terytorium UE (towar może być wydany mieszkańcom Ukrainy w Polsce lub na terytorium Ukrainy, o kierunkach dostaw będzie decydować A, bez udziału spółki) należy uznać, że opisana we wniosku dostawa towarów dokonywana przez spółkę na rzecz organizacji A nie będzie stanowić eksportu towarów, o którym mowa w art. 2 pkt 8 ustawy VAT opodatkowanego według stawki VAT 0%, lecz będzie podlegała opodatkowaniu VAT w Polsce jako dostawa krajowa opodatkowana w Polsce na podstawie art. 7 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT.

Spółka może zastosować stawkę VAT 0% na podstawie § 8 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia, dla dostaw towarów (mięso konserwowe w puszkach) dokonywanych na rzecz A, które organizacja ta będzie nieodpłatnie przekazywała na rzecz potrzebujących mieszkańców Ukrainy, przy zachowaniu pozostałych warunków określonych w rozporządzeniu MF z 25 marca 2020 r. w sprawie towarów i usług, dla których ob-

niża się stawkę podatku od towarów i usług, oraz warunków stosowania stawek obniżonych (w szczególności otrzymania odpowiednio wypełnionego świadectwa zwolnienia).

Kwestia możliwości korzystania z opodatkowania ryczałtem w przypadku spółki korzystającej z faktoringu pełnego dotyczącego większości dokonywanych przez nią sprzedaży, interpretacja indywidualna DKIS z 29 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDWB.4010.84.2022.2.AZE

W analizowanej sprawie spółka dokonuje sprzedaży na rzecz faktora wierzytelności własnych. Sprzedaż wierzytelności własnych jest odrębnym zdarzeniem od wcześniejszych operacji gospodarczych, w wyniku których powstał przychód należny, tj. od sprzedaży towarów kontrahentom. Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że spółka w istocie będzie uzyskiwać przychody ze sprzedaży wierzytelności. Zatem do wartości przychodów, o których mowa w art. 28j ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy CIT powinna wliczać wartość przychodów z tytułu zbycia wierzytelności własnych w ramach umowy faktoringu.

W konsekwencji, jeżeli przychody z tego tytułu przekroczą 50% przychodów z działalności osiągniętych w poprzednim roku liczonych z uwzględnieniem kwot należnego podatku VAT, to spółka nie będzie mogła skorzystać z ryczałtu od dochodów spółek, jako formy opodatkowania prowadzonej działalności gospodarczej.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

SZYMON RAUT
+48 503 074 047
szymon.raut@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl